

Zebranie dyskusyjne Oddziału w Szczecinie

28 X 1974 r. odbyło się zebranie dyskusyjne Oddziału w Szczecinie. Na wstępie przewodniczący Oddziału dr inż. Jerzy Jackowski wręczył odznaki honorowe PTL. Złotą odznakę honorową otrzymał inż. Zdzisław Gieruszyński — absolwent Wyższej Szkoły Lasowej we Lwowie z 1908 r., w związku ze stuletnią rocznicą otwarcia tej uczelni. Inż. Gieruszyński do czasu przejścia na emeryturę w 1958 r. pracował w Rejonie LP w Stargardzie. Dyrektor OZLP mgr inż. Henryk Klimek wręczył inż. Gieruszyńskiemu odznakę „Zasłużonego dla leśnictwa”. Srebrne odznaki honorowe wręczono inż. Wacławowi Czyżewskiemu — nadleśniczemu nadl. Trzebież i jego żonie pracującej na stanowisku zastępcy nadleśniczego tego nadleśnictwa — inż. Stanisławie Czyżewskiej. Nadl. Trzebież od szeregu lat w OZLP w Szczecinie osiąga jedno z najlepszych wyników gospodarczych. Ponadto inż. inż. Czyżewscy biorą czynny udział w pracach społecznych, w tym w PTL.

Następnie inż. Edward Smoczek — dyrektor OTL w Szczecinie, wygłosił referat pt. „Cięcia schematyczne na tle współczesnych kierunków metod trzebieżowych oraz własnych spostrzeżeń”, oparty na własnych badaniach, w związku z wykonaną pracą magisterską.

Autor przeprowadził swoje badania na powierzchniach próbnich założonych w 4 wariantach i 3 powtórzeniach (razem 12 powierzchni), w 24-letnim drzewostanie sosnowym. Poszczególne warianty były następujące:

- A — powierzchnia kontrolna,
- B — trzebież wykonana metodą selekcyjną.
- C — trzebież schematyczna z usunięciem co czwartego rzędu i wyborem drzew dorodnych w 3 pozostałych rzędach,
- D — trzebież schematyczna, z usunięciem czwartego rzędu i wyborem drzew dorodnych w drugim rzędzie. Wariant ten przewidziany był do wycięcia w następnym nawrocie każdego środkowego rzędu z 3 pozostałych.

Autor doszedł do następujących wniosków:

1. Trzebieże liniowe na skutek schematycznej redukcji drzew w drzewostanie ograniczają możliwość wyboru drzew dorodnych. Jednak po usunięciu co czwartego rzędu pozostaje w drzewostanie dostateczna liczba drzew, praktycznie pozwalająca na wybór niezbędnej liczby pełnowartościowych drzew dorodnych.

2. Przy większej intensywności cięć występują trudności z wyborem odpowiedniej liczby drzew dorodnych, a jakość ich ulega obniżeniu. Ma to wyraz w zwiększonej rozpiętości grubości drzew dorodnych, zmniejszeniu przeciętnej pierśnicy oraz nierównomierności tych drzew.

3. Cięcia schematyczne nie powodują zmiany struktury grubościowej i jakościowej drzewostanu.

4. Ujemny wpływ trzebieży liniowych na drzewostan może być rozpatrywany w zasadzie tylko w aspekcie schematycznej redukcji najcen-

niejszych drzew w drzewostanie, w większym stopniu niż w trzebieży selekcyjnej.

5. Drzewostan poddany trzebieży selekcyjnej wykazuje wyższą wartość hodowlaną aniżeli trzebiony metodą liniową. Wynika to nie tylko z poprawy struktury jakościowej drzewostanu, ale również z polepszenia warunków rozwojowych drzew dorodnych, likwidowania drzew wadliwych i szkodliwych oraz podnoszenia stanu sanitarnego lasu.

6. Pielęgnowanie metodą schematyczną jest o wiele łatwiejsze i mniej pracochłonne niż selekcyjne, nawet przy zastosowaniu prymitywnych metod pracy.

7. Duża oszczędność czasu pracy i prostota wykonania zabiegu przemawia za stosowaniem metody schematycznej w praktyce w określonych warunkach, bez obawy wyrządzenia odczuwalnej szkody drzewostanom.

W czasie dyskusji podkreślono, że wobec zwiększających się wciąż trudności z uzyskaniem robotników celowe jest stosowanie cięć schematycznych, zwłaszcza w drzewostanach sosnowych założonych na gruntach porolnych. Umożliwi to znaczne zwiększenie wydajności pracy w trzebieżach przy utrzymaniu niezbędnej liczby drzew dorodnych. Cięcia schematyczne powinno się ograniczyć wyłącznie do jednego zabiegu, a dalsze cięcia należy prowadzić metodą selekcyjną.

Zaproponowano też, aby powierzchnie założone przez inż. S m o c z - k a uznać jako doświadczalne i prowadzić na nich dalsze badania.

Jerzy Jackowski

Wspomnienie pośmiertne o prof. inż. Rudolffie Kleineracie

21 lutego 1974 r. zmarł w 73 roku życia em. profesor, były dyrektor Instytutu Nauki o przyroście na Wydziale Leśnym Uniwersytetu Technicznego w Dreźnie. Został pochowany na cmentarzu w Tharandt, gdzie pracował od 1950 r., wnosząc duży wkład w ugruntowanie Wydziału Leśnego, wykształcenie kadry fachowej oraz w rozwój praktyki i nauki leśnictwa NRD.

Prof. Kleinert ukończył studia na Wydziale Leśnym w Tharandt. Do pracy naukowej w uczelni macierzystej został powołany po 25 latach pracy zawodowej w Biurze Urządzania Lasów Saksonii, na stanowisku zastępcy nadleśniczego, nadleśniczego i inspektora lasów. W ciągu wieloletniego stażu praktycznego opierał swą działalność na podstawach teoretycznych, analizując przyczyny i skutki oraz wiążąc zasady nauki z wymaganiami życia praktycznego.

Wyrazem poglądów w czasach gdy był profesorem była wypowiedź w jednej z jego publikacji (1956 r.): „Nie wolno zapominać, że drewno

